

Mainer Martin / Přicházíme v míru / Nová galerie

Výstava:	Martin Mainer - Přicházíme v míru
Výstava se koná:	26. 5. – 26. 6. 2016
Vernisáž výstavy:	26. 5. 2016 od 19:00
Adresa:	Nová galerie, Balbínova 26, Praha 2

„Přicházíme v míru

Obrazy, recyklované sochy, barevné reliéfy

Název výstavy je převzat z filmu Mars útočí, především ze scény, kdy vystupující zelený šéf-Martán z létajícího martánského talíře opakuje pořád dokola na červeném koberečku, když přichází k vrchnímu veliteli armád USA, „přicházíme v míru, přicházíme v míru“, než uvidí letící holubici, kterou okamžitě usmaží – a pak usmaží téměř vše, co je kolem, a že toho je kolem hodně...nakonec lidi zvítězí, protože Martáni nesnáší hudbu, přesněji píseň Slima Whitmana Indian Love Call, a poslechem této tklivé hudby mřou. Film jsem náhodou nedávno opětovně v bedně znovu zhlédl s velkým potěšením a zájmem a smíchem – nejenže je to první film hollywoodské produkce za posledních mnoho let, kde je ve vymyšleném příběhu zabit president USA (Jack Nicholson), ale je to film veselý, prolidský, optimistický, nádherně umělecký, nadčasový, a ke všemu, dalo by se říct, parabolicky přesný k dnešní době řízené a dobře placené invaze armády migrantů, o kterých se nám naše lžimédia a vrcholní politici čtvrté Říše, či jejich nohsledi, snaží namluvit bajky o uprchlících před válkou. (Dokonce v reportážích občas koulej očima podobně jako ve filmu Martáni, i gesta rukou mají podobná.) Skvělý je převlečený Martán za krasavici „lolitku“, ty pohyby – strašidelné, vtipné...a ty kozy, které tak učarují tajemníkovi, než je usmažen.

(Druhý film se smrtí presidenta je katastrofický „2012“, tam už je president správně černý bratr a zajde pod tíhou letadlové lodi.)

Dobře, jmenuje se to „Přicházíme v míru“ a je to černý humor a zároveň vážná věc, ale výstava doufám prvoplánově nevypráví jen tento příběh, kterého jsme dejme tomu svědky, ale spíše souhrn znaků, které budou emočně rezonovat s divákem, a za slovy i znaky doufám jsou v mé práci ještě další „věci“, uchopitelné v nějakém kódu vědomí i podvědomí.

Některé „sochy“ na výstavě mají na hlavách či jejich nástavcích přilepený svítící modrý glóbus – jsou to stojánky pro Zemi. Jde o život i o Zemi.

Jeden glóbus drží na „hlavě“ do sebe zasunuté a nakonec vzedmuté nádoby pro domácnost a soustředné různě barevné kruhy tvoří něco jako iluzi pohybu rotujících planet či jejich prstenců. Nejdříve jsem z lavórů sestavoval, a to i v českobrodském obchodě Prodoma k úžasu a pobavení prodavaček, věže až do stropu, ale nějak mně to přišlo příliš systémově profláklé, a tak jsem zůstal u drobnější baculaté věžičky se svítící kuličkou nahoře.

Čtyři akty jsou dejme tomu alegoriemi různých stavů mysli, těla a duše, či ukázkou její mohutnosti – pokusil jsem se vyjádřit alegorii strachu i pokus o alegorii léčení strachu pomocí akupunktury těla i obrazové plochy. Alegorii studu a následného osvětlení v obraze „Někdo vstoupil, stud následovalo osvětlení“ a alegorii překvapení i zalíbení v levitaci. Obraz „Večerní hodinka v ateliéru“ s opřenými nedomalovanými plátny a modelkou se zježenými chlupy v klíně je asi trochu ironický či užasle veselý, jedna z figurek žen ve stoje čurá. Všem obrazům dominuje nahé ženské tělo, a považte, tělo mé ženy, sic.

Ještě jsem zapomněl něco říct o jednom objektu, který vznikl spojením v Německu vyrobeného zahradního domku pro kočku, s verandou i prosklenými dvířky, krásného a bytelného, který pro naše kočky přivezla z Altenburgu moje bývalá německá žena. Její rodiče ho nepotřebovali a naše kočky nikdy do něj nevlezly, zůstal opuštěn na zahradě. Tedy spojením tohoto domku a krmítka pro ptáky, darovaného nám otcem Niny. Oba domky jsem spojil, polil také mlékem – bílým emailem – a nazval Německý dům (Deutsche Haus), ptáci tak mají blízko ke kočkám, jak milé soužití.“

Mainer Martin, úryvek z katalogu doprovázející výstavu Přicházíme v míru.

Mainer Martin - Přicházíme v míru

Nová galerie / Balbínova 26, Praha 2

<http://www.novagalerie.cz/prichazime-v-miru/>

Nina Hedwic / info@novagalerie.cz, tel: 608 231 209